

Sygn. akt XII C 891 / 18 (poprzednio I C 2028 / 17)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Piotr Józwik**

po rozpoznaniu w dniu 08.06.2018 r.

we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. K.**

przeciwko **(...) sp. z o.o. w S.**

o zapłatę 80 000 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda **80 000 zł** (osiemdziesiąt tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14.07.2014 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda **17 zł** kosztów procesu;

IV. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu **4 444, 56 zł** nieopłaconych kosztów sądowych.

XII C 891 / 18 (poprzednio I C 2028 / 17)

UZASADNIENIE

Powód R. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w S. 80 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16.09.2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w 2005 r. reprezentujący pozwanego (wówczas (...) sp. z o.o.) prezes zarządu R. R. (1) zawarł z powodem umowę, na mocy której powód miał dostarczyć i sprzedać pozwanemu materiał budowlany (odpad granitowy). W trakcie tej współpracy powód dostarczał na teren młyna kruszywa w łącznej ilości 500 t, które miały być zużyte do utwardzania gruntu. Powód zakupił ten towar od Przedsiębiorstwa Handlowego K (...). Firma ta dostarczała kruszywa do młyna w S. własnym transportem. Każda partia kruszywa była dostarczana na podstawie druku WZ. Strony uzgodniły, że zapłata nastąpi w chwili rozpoczęcia przez pozwaną spółkę prac. W związku z faktem, iż finalizacja umowy się przedłużała, powód zażądał od R. R. (1) spisania umowy sprzedaży na przekazany materiał, przy czym prezes zarządu spółki zaproponował, by następowało to stopniowo z przyczyn finansowych, jak i rozkładu w czasie prac budowlanych. Wobec tego rodzaju uzgodnień strony spisały najpierw umowę sprzedaży z dnia 15.09.2007 r. w oparciu o dokumenty WZ 14/05, (...), 15/05, (...), (...), (...). Pozwany zapłacił za kruszywo objęte tą umową (80 000 zł). Kolejna umowa na zakup kruszywa została zawarta w dniu 30.06.2008 r. w oparciu

o dokumenty WZ nr (...), (...), (...), (...), (...), (...). Pozwany nie zapłacił należności objętej tą umową (80 000 zł). Kruszywo objęte umową było wykorzystane do zamierzonego celu, z udziałem w szczególności firmy K. M. (1). Pismem z dnia 29.09.2016 r. powód wezwał pozwaną spółkę (już jako (...) sp. z o.o.) do zapłaty należności wynikającej z zawartej dnia 30.06.2008 r. umowy. Pozwany pismem z dnia 10.10.2016 r. odmówił zapłaty należności oczekując wyjaśnienia detali transakcji, w tym dosłania dokumentacji. Powód w reakcji na stanowisko pozwanego wystosował pismo z 24.10.2016 r., załączając wszelkie istotne dokumenty i przedstawiając rys historyczny zobowiązania. Mimo uzyskanych dokumentów pozwany odmówił zapłaty przedstawiając szereg argumentów mających wykazywać nieścisłości w dokumentacji. Powód nie kontynuował korespondencji, dostrzegając, iż pozwana spółka nie zamierza wykonać zobowiązania mimo otrzymania wszelkich związanych z nim dokumentów.

Powód podniósł, iż na dokumentach WZ widnieje jego imię i nazwisko, co wynika z faktu, iż to on w porozumieniu z R. R. (1) osobiście odbierał transporty na miejscu ich rozładunku jako osoba zamawiająca towar od dostawcy. Okoliczność ta wynikała z pierwotnych uzgodnień z prezesem spółki, iż za towar zapłata miała nastąpić z chwilą rozpoczęcia prac z użyciem dostarczonego materiału, w związku z czym tłuczeń miał być przechowywany na terenie pozwanej spółki, ale jego dysponentem miał być powód do momentu sprzedaży. Towar dostarczany był na teren spółki (...) sp. z o.o. – zakład był rozległy, obejmował szereg numeracji ulic. Dokładność w ilości przewożonego materiału wynikała z faktu woli maksymalnego wykorzystania pojemności ciężarówek przy jednoczesnym zwracaniu uwagi, by nie przekraczać dozwolonych ilości ze względu na wysokie kary nakładane przez (...). Każdy pojazd przed wyjazdem z towarem był ważony, stąd przewożona przez nich taka sama ilość materiału.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 21.09.2017 r., I Nc 920/17, Sąd nakazał pozwanemu (...) sp. z o.o. w S. aby zapłacił na rzecz powoda R. K. 80 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16.09.2008 r. do dnia 31.12.2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty, a także uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu 4 000 zł nieopłaconych kosztów sądowych, od których powód został zwolniony.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty pozwany (...) sp. z o.o. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Pozwany zaprzeczył, aby zawarł z powodem w 2005 r. jakąkolwiek umowę kupna 500 ton odpadu granitowego w jakiegokolwiek ustnej lub pisemnej formie. W 2005 r. pozwany czynił przygotowania pod liczne inwestycje związane z rozbudową swojego zakładu na terenie przy ul. (...) w S.. Z tego względu pozwany rzeczywiście poszukiwał możliwości nabycia kruszywa w celu utwardzenia terenu nieruchomości. W związku z powyższym nabył w 2005 r. od K. M. (1) 1 800 ton kamienia. Przedmiot umowy dostarczany był w okresie od kwietnia do czerwca 2005 r. K. M. (1) jest spokrewniony z powodem, zaś adres prowadzonej przez niego działalności gospodarczej zbieżny z adresem zamieszkania powoda. Po wykonaniu umowy i dostarczeniu kamienia K. M. (1) wystawił w dniu 01.06.2005 r. fakturę VAT nr (...) na 54 900 zł. Kamień został wykorzystany do utwardzenia placu. Zakupiona od K. M. (1) ilość kamienia była całkowicie wystarczająca do przeprowadzenia planowanej przez pozwanego inwestycji.

Pozwany przyznał, że zawarł z powodem dnia 15.09.2007 r. umowę na zakup 250 ton tłuczni granitowego za cenę 80 000 zł. Zaprzeczył, aby umowa dotyczyła tłuczni, który został dostarczony pozwanemu w 2005 r. Umowa dotyczyła przyszłego zobowiązania powoda, co wprost wynika z jej treści oraz woli stron. W związku z trudną sytuacją gospodarczą powoda, w stosunku do którego prowadzone były liczne postępowania egzekucyjne, m.in. Naczelnika US w Ś., powód w czerwcu 2008 r. zwrócił się do pozwanego z prośbą o wypłatę zaliczki. W związku z faktem, że pozwany był zainteresowany zawarciem kolejnej umowy na zakup tłuczni granitowego i powiększenia zamówienia do 500 ton, postanowił, że wypłaci powodowi zaliczkę w dwóch transzach, a następnie zawrze kolejną umowę kupna tłuczni granitowego. W związku z powyższym wypłata pierwszej transzy zaliczki nastąpiła w dniu 09.06.2008 r., zaś drugiej w dniu 23.06.2008 r., gotówką do rąk powoda. W obydwu dokumentach KW znajduje się informacja „nierozliczone”, co oznaczało, że zobowiązanie powoda nie zostało dotychczas wykonane. Następnie w dniu 20.06.2008 r. pozwany zawarł z powodem drugą umowę na zakup 250 ton tłuczni granitowego za cenę 80 000 zł. Podobnie, jak w przypadku

pierwszej umowy, pozwany zaprzeczył aby dotyczyła ona tłucznia, który został dostarczony pozwanemu w 2005 r. Umowa zawierała takie same postanowienia, jak poprzednia.

Pozwany podniósł, że pomimo upływu terminu do dostawy odpadu granitowego wyznaczonego w umowie (...) powód nigdy nie dostarczył przedmiotu umowy, czyli nie wykonał zobowiązania. Z tego powodu pozwany nie wypłacił powodowi wynagrodzenia wynikającego z drugiej umowy. Nie był zobowiązany do zapłaty ustalonego w umowie wynagrodzenia i odmówił jego zapłaty.

Pozwany wskazał, że w okresie zawarcia obu umów powód prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) produkcja-handel-usługi (...) w Ś.. W trakcie negocjacji przedstawiał się pozwanemu jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą. Mając na uwadze powyższe pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia powoda.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

W 2005 r. powód zamierzał zakupić tłużeń granitowy na potrzeby własnej nieruchomości, jednakże odstąpił od tego planu.

Powód uzgodnił z R. R. (1) – reprezentującym (...) sp. z o.o. we W. (obecnie (...) sp. z o.o. w S. KRS (...)), iż tłużeń zostanie dostarczony na teren tej spółki w S., gdzie prowadzony był remont młyna i jego otoczenia.

/ dowód: zeznania świadka R. R. (1) (część.) – e-protokół z dnia 08.06.2018 r.

00:08:05-00:44:41; zeznania powoda R. K. – e-protokół z dnia

08.06.2018 r. 00:44:52-01:01:09 /

Powód zakupił tłużeń od K. K. prowadzącej Przedsiębiorstwo Handlowe K (...) w M. jako osoba fizyczna (nie w ramach prowadzonej działalności

gospodarczej).

W okresie od dnia 23.04.2005 r. do dnia 24.05.2005 r. K. K. prowadząca Przedsiębiorstwo Handlowe K (...) w M. dostarczyła R. K. 500 ton tłuźnia granitowego – grubego, w tym:

- dnia 23.04.2005 r. – 25 ton,
- dnia 25.04.2005 r. – 25 ton – WZ 16/2005,
- dnia 25.04.2005 r. – 25 ton – WZ 15/05,
- dnia 30.04.2005 r. – 50 ton – WZ 19/2005,
- dnia 06.05.2005 r. – 75 ton – WZ 23/2005,
- dnia 06.05.2005 r. – 75 ton – WZ 24/2005,
- dnia 10.05.2005 r. – 75 ton – WZ 26/2005,
- dnia 11.05.2005 r. – 25 ton – WZ 27/2005,
- dnia 14.05.2005 r. – 25 ton – WZ 32/2005,
- dnia 18.05.2005 r. – 25 ton – WZ 37/2005,
- dnia 20.05.2005 r. – 25 ton – WZ 41/2005,

- dnia 24.05.2005 r. – 50 ton – WZ 43/2005.

Tłuczeń był dowożony z firmy (...) w R. do młyna w S. przez M. K. i jego pracowników. Obecny na miejscu pracownik młyna odbierał dwa dokumenty WZ, z których jeden niekiedy był zwracany. Kruszywo było składowane we wskazanym przez niego miejscu. Wówczas teren był niezagospodarowany, zabłocony.

Powód R. K. był kilkakrotnie obecny podczas dostawy i odbierał tłuczeń oraz dowody WZ.

/ dowód: dowody WZ – k. 7-8, 12-13; zeznania świadków: M. K. – e-protokół

z dnia 23.03.2018 r. 00:06:25-00:25:42, S. M. – e-protokół z dnia

23.03.2018 r. 00:25:43-00:36:17, M. Z. – e-protokół z dnia 23.03.2018 r.

00:36:18-00:46:17, P. P. – e-protokół z dnia 23.03.2018 r. 01:02:23-

01:16:03, R. R. (1) (część.) – e-protokół z dnia 08.06.2018 r. 00:08:05-

00:44:41; zeznania powoda R. K. – e-protokół z dnia 08.06.2018 r.

00:44:52-01:01:09 /

Powód prowadził wcześniej działalność gospodarczą w branży transportowej. Na początku 2005 r. stan zdrowia powoda pogorszył się, przeszedł zator, przebywał w szpitalu. Wówczas powód przeszedł na rentę i zaprzestał aktywnej działalności gospodarczej. W późniejszych latach stan zdrowia powoda pogarszał się.

M.in. ze względu na stan zdrowia powoda jego znajomy P. P. jeździł z nim do S..

/ dowód: zeznania świadka P. P. – e-protokół z dnia 23.03.2018 r. 01:02:23-

01:16:03; zeznania powoda R. K. – e-protokół z dnia 08.06.2018 r.

00:44:52-01:01:09 /

Na terenie młyna w S. na zlecenie (...) sp. z o.o. K. M. (1) prowadzący P.H.U. (...) w Ś. wykonywał roboty ziemne – utwardzanie, wyrównywanie, a także dostarczał (...) sp. z o.o. tłuczeń granitowy – drobny stanowiący warstwę pośrednią między grubym kamieniem dostarczonym na zamówienie powoda a wierzchnią warstwą kostki brukowej.

K. M. (1) odbierał tłuczeń z Kopalni (...) sp. z o.o. w K. w ramach wielostronnego rozliczenia – firma ta miała dostarczyć kamień firmie (...), która jako dłużnik K. M. (1) zaproponowała mu rozliczenie poprzez dostawę kamienia. Z tych przyczyn (...) sp. z o.o. wystawiała dokumenty WZ na firmę (...). Dokumenty te K. M. (1) opatrzył swoją pieczęcią firmową.

Dnia 17.06.2005 r. K. M. (1) wystawił (...) sp. z o.o. we W. fakturę VAT nr (...) na kwotę 54 900 zł za dostawę kamienia.

Dnia 20.03.2006 r. K. M. (1) prowadzący P.H.U. (...) w Ś. wystawił (...) sp. z o.o. we W. fakturę VAT nr (...) na kwotę 36 600 zł z tytułu zaliczki na poczet wykonania placu pod halę.

Dnia 30.06.2008 r. K. M. (1) prowadzący P.H.U. (...) w Ś. wystawił (...) sp. z o.o. we W. fakturę VAT nr (...) na kwotę 95 160 zł za wykonanie prac ziemnych.

/ dowód: faktura VAT nr (...) – k. 14; faktura VAT nr (...) – k. 62-63; faktura VAT nr

1/03/2006 – k. 64; dokumenty WZ – k. 80-93; zeznania świadka K. M. (1)

– e-protokół z dnia 23.03.2018 r. 00:46:18-01:02:22 /

Na podstawie umowy nr (...)231/E./2005 z dnia 10.10.2005 r. w okresie od 17.03.2006 r. do 04.04.2006 r. P. N. (1) prowadzący (...) s.c. P. N., G. S. we W. wykonał na rzecz (...) sp. z o.o. we W. na terenie Młyna (...) roboty budowlano-montażowe, w tym roboty drogowe o wartości 79 632 zł.

Dnia 04.04.2006 r. (...) s.c. P. N., G. S. we W. wystawił (...) sp. z o.o. we W. fakturę VAT nr (...) na kwotę 60 551, 04 zł za wykonanie placu pod halę w tech. kostki brukowej.

/ dowód: faktura VAT nr (...) – k. 65; protokół stanu zaawansowania robót oraz zestawienie wartości wykonanych robót – k. 166-167 /

Dnia 05.05.2006 r. (...) sp. z o.o. w P. wystawiła (...) sp. z o.o. we W. fakturę VAT nr (...) na kwotę 269 311, 82 zł za dostawę i montaż silosów z osprzętem zgodnie z umową nr (...).

/ dowód: faktura VAT nr (...) – k. 168 /

Powód nalegał na rozliczenie za dostarczony tłuczeń granitowy. R. R. (1) zaproponował rozliczenie w dwóch transzach.

Dnia 15.09.2007 r. w (...) sp. z o.o. we W. (NIP (...)) reprezentowana przez prezesa zarządu R. R. (1) jako kupujący oraz R. K. jako sprzedający zawarli umowę kupna sprzedaży, której przedmiotem był tłuczeń granitowy w ilości 250 ton za cenę 80 000 zł. Sprzedający zobowiązał się do dostarczenia tłucznia na teren nieruchomości kupującego przy ul. (...) w S. w terminie do dnia 25.09.2008 r. Ustalona cena miała zostać zapłacona po dostarczeniu całości tłucznia.

/ dowód: umowa sprzedaży z dnia 15.09.2007 r. – k. 6; zeznania świadka R.

R. (częśc.) – e-protokół z dnia 08.06.2018 r. 00:08:05-00:44:41; zeznania

powoda R. K. – e-protokół z dnia 08.06.2018 r. 00:44:52-01:01:09 /

Dnia 09.06.2008 r. (...) sp. z o.o. zapłaciła na rzecz R. K. 40 000 zł z tytułu umowy z dnia 15.09.2007 r.

Dnia 23.06.2008 r. (...) sp. z o.o. zapłaciła na rzecz R. K. 40 000 zł z tytułu umowy z dnia 15.09.2007 r.

/ dowód: pokwitowanie nr 0047/6/08/KW – k. 9; pokwitowanie nr 0023/6/08/KW – k. 10; zeznania

świadka R. R. (1) (częśc.) – e-protokół z dnia 08.06.2018 r. 00:08:05-

00:44:41 /

Dnia 30.06.2008 r. w (...) sp. z o.o. we W. (NIP (...)) reprezentowana przez prezesa zarządu R. R. (1) jako kupujący oraz R. K. jako sprzedający zawarli umowę kupna sprzedaży, której przedmiotem był tłuczeń granitowy w ilości 250 ton za cenę 80 000 zł. Sprzedający zobowiązał się do dostarczenia tłucznia na teren nieruchomości kupującego przy ul. (...) w S. w terminie do dnia 15.09.2008 r. Ustalona cena miała zostać zapłacona po dostarczeniu całości tłucznia.

/ dowód: umowa sprzedaży z dnia 30.06.2008 r. – k. 11; zeznania świadka R.

R. (częśc.) – e-protokół z dnia 08.06.2018 r. 00:08:05-00:44:41; zeznania

powoda R. K. – e-protokół z dnia 08.06.2018 r. 00:44:52-01:01:09 /

Pismem z dnia 29.09.2016 r. powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 80 000 zł za tłuczeń granitowy w ilości 250 ton zakupiony na podstawie umowy sprzedaży z dnia 30.06.2008 r.

/ dowód: pismo z dnia 29.09.2016 r. – k. 15 /

W odpowiedzi z dnia 10.10.2016 r. na wezwanie z dnia 29.09.2016 r. pełnomocnik pozwanej odmówił zaspokojenia żądania powoda. Poprosił o przesłanie dokumentów pozwalających na identyfikację zobowiązania oraz jego rzeczywistego i prawidłowego wykonania, w szczególności dowodu dostawy tłucznia do siedziby Spółki lub pokwitowania odbioru towaru podpisanego przez przedstawiciela Spółki lub innego dokumentu pozwalającego stwierdzić wykonanie zobowiązania.

/ dowód: pismo z dnia 10.10.2016 r. – k. 16 /

Pismem z dnia 24.10.2016 r. w odpowiedzi na pismo z dnia 10.10.2016 r. powód wyjaśnił, że na terenie młyna w S. na podstawie uzgodnień w 2005 r. z R. R. (1) zostały zgromadzone kruszywa, które miało zostać sukcesywnie zużyte do utwardzenia gruntu na terenie młyna. Umowa miała obowiązywać od początku roku 2007. Do każdej zużytej partii kruszyw sporządzana była umowa sprzedaży. Powód zakupił towar od K. K., której firma dostarczała do młyna w S. na podstawie druku WZ i kwitowana przez pracownika młyna wyznaczonego przez prezesa R. R. (1). Część kruszyw na podstawie umowy sprzedaży z dnia 15.09.2007 r. została zapłacona. Umowa na zakup kruszywa z dnia 30.06.2008 r. nie została zapłacona, chociaż wszystkie warunki zawarte w umowie wraz z dowodami dostaw WZ zostały przedłożone przy zawarciu umowy. Wszystkie kruszywa zgromadzone na terenie młyna zostały zużyte.

Do pisma zostały dołączone druki WZ dotyczące umowy z dnia 30.06.2008 r., umowa sprzedaży z dnia 15.09.2007 r. wraz z dowodami dostawy WZ, dowody zapłaty KP dot. umowy z dnia 15.09.2007 r.

/ dowód: pismo z dnia 24.10.2016 r. – k. 17 /

Pismem z dnia 03.11.2016 r. w odpowiedzi na pismo z dnia 24.10.2016 r. pełnomocnik pozwanej poinformował, że Spółka nie uznaje roszczenia związanego z umową sprzedaży z dnia 30.06.2008 r. Zwrócił uwagę, że przedstawione dokumenty magazynowe obejmują okres od 30.04.2005 r. do 24.05.2005 r., zatem 3 lata przed zawarciem umowy. Dokumenty magazynowe zawierają liczne nieścisłości, np. dotyczące adresu dostawy, jako odbiorca wskazany jest powód, brak jest szczegółowego adresu dostawy zgodnego z miejscem prowadzenia zakładu Spółki, podpis widniejący pod kolumną „odebrał” nie odpowiada podpisowi jakiegokolwiek pracownika Spółki.

/ dowód: pismo z dnia 03.11.2016 r. – k. 18 /

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na uwzględnienie prawie w całości.

Powód dochodzi zapłaty za dostarczony na rzecz pozwanego tłuczeń granitowy. Wskazał, że w ramach uzgodnień z ówczesnym prezesem zarządu (...) sp. z o.o. R. R. (1) dostarczył tłuczeń jeszcze w 2005 r., zaś rozliczenie miało zostać dokonane na podstawie umów podpisanych w latach 2007-2008. Pozwany kwestionował natomiast istnienie zobowiązania, podnosząc, iż umowy z 2007 i 2008 r. nie zostały przez powoda wykonane. Strony przedstawiły zatem zupełnie odmienne twierdzenia co do okoliczności faktycznych związanych z łączącymi ich umowami.

Zgodnie z art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić cenę. Powód zobowiązany był udowodnić, że związany był z pozwanym umową sprzedaży mającą za przedmiot tłuczeń granitowy, a także że wykonał zobowiązanie do wydania (dostarczenia) tegoż tłucznia.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego obejmującego przedstawione przez strony dokumenty oraz zeznania świadków Sąd doszedł do przekonania, iż wskazana przez powoda podstawa faktyczna roszczenia znajduje należyte oparcie w materiale sprawy.

W procesie cywilnym podstawę do dokonania stanowczych ustaleń faktycznych stanowić może jedynie materiał dowodowy, którego elementy cechują się należyłą wiarygodnością i mocą dowodową, ale także stosowną zbieżnością i logicznym powiązaniem. Poszczególne elementy materiału dowodowego powinny układać się w spójną całość, a wyniki postępowania dowodowego powinny poddawać się ocenie z punktu widzenia poprawnego, logicznego rozumowania. Przepis art. 233 § 1 kpc wskazuje na potrzebę „wszechstronnego rozważenia zebranego materiału”, co oznacza konieczność odniesienia się do przeprowadzonych w sprawie dowodów, a także twierdzeń stron i innych okoliczności ujawnionych w sprawie i znanych sądowi (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.05.2000 r., IV CKN 1097/00). Materiał sprawy w rozumieniu art. 233 § 1 kpc obejmuje nie tylko materiał dowodowy, ale także oświadczenia stron zawarte w pismach procesowych lub złożone na rozprawie, a także inne okoliczności ujawnione w sprawie. Wszechstronne rozważenie zebranego materiału w kontekście unormowania art. 233 § 1 kpc oznacza uwzględnienie i rozważenie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych dowodów, mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.06.2003 r., V CKN 417/01).

Nie sposób oczywiście pominąć faktu, iż ustalenia dokonywane przez strony oraz ich sformalizowanie w postaci pisemnej umowy rozbiegają się. W 2005 r. nie została zawarta pisemna umowa dotycząca dostawy tłucznia. Z kolei umowy pochodzące z 2007 r. i 2008 r. przewidują późniejsze terminy dostawy, nie wskazując, aby dostawa ta została już dokonana. Ponadto na mocy umowy z 15.09.2007 r. powód miał otrzymać 80 000 zł za dostarczenie 250 ton tłucznia i kwota ta została mu zapłacona w dniach 09.06.2008 r. i 23.06.2008 r. Okoliczności te nie wykluczają jednakże zasadności roszczenia powoda.

Sąd nie podzielił twierdzenia pozwanego, jakoby zawarcie umowy z powodem było związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez powoda. Świadek P. P. oraz powód zeznali, że w 2005 r. powód z uwagi na stan zdrowia nie prowadził już aktywnej działalności gospodarczej.

Sąd oddalił wnioski pozwanego dotyczące zwrócenia się o informacje dotyczące powoda. Pozwany jest przedsiębiorcą – spółką prawa handlowego, osobą prawną, a zatem podmiotem profesjonalnym, posiadającym profesjonalną obsługę prawną, czyli stroną, której z założenia stawia się wyższe wymagania. W imieniu pozwanego w sprawie występuje zawodowy pełnomocnik, który powinien być świadomy zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony. Sąd w składzie rozpoznającym sprawę uważa, że strona zastępowana przez zawodowego pełnomocnika powinna wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dowodów z dokumentów należycie je zaofiarować i przedłożyć sądowi. Przedstawienie dowodów w rozumieniu art. 3 i 232 kpc oznacza w wypadku osobowych źródeł dowodowych należyte ich oznaczenie, tj. wskazanie imion, nazwisk i adresów świadków, a w przypadku dowodów z dokumentów po prostu ich złożenie do akt sprawy w załączeniu do pisma procesowego albo podczas rozprawy. Pozwany nie może wyrećczać się w tym zakresie sądem i za pośrednictwem sądu uzyskiwać dokumenty niezbędne do prowadzenia procesu. Sąd nie zamierza zastępować pełnomocnika pozwanego w sprowadzaniu dowodów. Wprawdzie art. 187 § 2 pkt 4 kpc przewiduje możliwość wnioskowania o zażądanie na rozprawę dowodów znajdujących się w sądach, urzędach i u osób trzecich, ale – z uwagi na zasadę kontradiktoryjności procesu cywilnego – wniosek taki może być usprawiedliwiony tylko wówczas, gdy strona równocześnie wykaże, że sama takich dowodów – mimo starań – nie mogła uzyskać (zob. K. Kołakowski, Dowodzenie w procesie cywilnym. Komentarz do przepisów kodeksu postępowania cywilnego uwzględniający nowelizację z 2000 roku, Warszawa 2000, s. 48). Pozwany nie wykazał, że występował do właściwych organów o informacje dotyczące działalności gospodarczej powoda i uzyskał odmowę ich udostępnienia, co mogłoby ewentualnie uzasadniać zwrócenie się przez sąd o ich nadesłanie.

Zatem materiał dowodowy nie usprawiedliwia twierdzenia, że zawarcie umów nastąpiło w wykonaniu działalności gospodarczej powoda, w szczególności ani w samych umowach ani w innych dokumentach nie pojawiają się żadne oznaczenia działalności powoda – nazwa przedsiębiorstwa, adres, NIP, REGON albo podobne informacje. Świadek M. K. oraz powód zeznali, iż powód zamówił tłuczeń na potrzeby własne, nie w ramach prowadzonego przedsiębiorstwa. Nie zachodzą żadne przeszkody do późniejszej sprzedaży takiego materiału na rzecz przedsiębiorcy. Umowa mogła

zostać zatem zawarta przez powoda jako osobę fizyczną. W takich okolicznościach mogły mieć miejsce ustne uzgodnienia pomiędzy powodem a ówczesnym reprezentantem pozwanego co do zakupu od powoda tłuczni a i późniejszego ustalenia zasad rozliczenia.

Można zwrócić uwagę, że obie strony nie działały w sposób profesjonalny, także uwzględniając fakt, iż powód był wcześniej przedsiębiorcą. W 2005 r. powód dostarczył tłuźeń, nie potwierdzając tego ani umowę na piśmie ani pokwitowaniem odbioru, zawarł następnie dwie pisemne umowy, nie wskazując w ich treści, że dostawa została już wykonana. Z kolei pozwana spółka dokonała na rzecz powoda płatności 80 000 zł z tytułu pierwszej umowy sprzedaży również bez odrębnego potwierdzenia, że dostawa została faktycznie wykonana. Nie zasługuje jednak na akceptację twierdzenie pozwanego, iż zapłata dokonana na rzecz powoda w czerwcu 2008 r. miała charakter wyłącznie zaliczkowy. Po pierwsze, nie wynika to ani z umowy ani z potwierdzeń zapłaty. Potwierdzenia te wskazują wyłącznie na umowę z 15.09.2007 r., czyli oznaczają jej wykonanie przez pozwanego w zakresie świadczenia pieniężnego. Po drugie, potwierdzenia nie wskazują, aby pierwsza płatność 40 000 zł stanowiła zaliczkę na poczet ceny z pierwszej umowy, zaś druga płatność – zaliczkę na poczet ceny z umowy dopiero planowanej. Przeciwnie, obie płatności odwołują się do umowy z 15.09.2007 r. Po trzecie, w praktyce obrotu gospodarczego zaliczki wynoszą 10-20 % ceny, a nie połowę, nie mówiąc już o całości świadczenia. Po czwarte, zgodnie z treścią umowy z dnia 15.09.2007 r. powód miał dokonać dostawy do dnia 25.09.2008 r. W czerwcu 2008 r., jeżeli umowa nie została wykonana ani nawet nie nadszedł jeszcze termin jej wykonania przez powoda, a pozwany zamierzał – jak twierdzi w odpowiedzi na pozew – rozszerzyć zamówienie, to należało aneksować umowę, zmieniając zakres zamówienia, terminy realizacji, reguły płatności. Druga umowa przewidywała znacznie krótszy (dwu i pół miesięczny) okres dostawy, upływający zresztą wcześniej niż okres przewidziany pierwszą umową.

W celu dokonania ustaleń stanu faktycznego sprawy należało zatem zestawić dokumenty i zeznania świadków mające charakter dowodów pośrednich. Zestawienie takie przemawia na korzyść wersji podanej przez powoda.

Świadkowie M. K., S. M. i M. Z. zeznali, że w 2005 r. dostarczali na teren budowy młyna w S. tłuźeń zamówiony przez powoda. Powód bywał też obecny przy odbiorze materiału. Fakt dostarczenia tłuczni do S. potwierdzają też dokumenty WZ, z których wynika, kiedy i ile tłuczni zostało pobrane z miejsca pochodzenia (magazynu), na czyje zlecenie i dokąd miał zostać zrealizowany transport. Dokumenty WZ wskazują na ilości dostarczonego tłuczni – łącznie zostało dostarczone 500 ton, co odpowiada przedmiotowi umów z 15.09.2007 r. i 30.06.2008 r.

Niezasadnie pozwany twierdził, że dostawy dokonane na teren młyna w S. z udziałem powoda były związane z wykonywaniem na tym terenie robót przez K. M. (1). K. M. (1) faktycznie realizował na zamówienie (...) sp. z o.o. roboty polegające na remoncie nawierzchni, inne prace budowlane, a także dostawę tłuczni granitowego. Świadek ten zeznał jednak, że był to inny materiał budowlany niż ten dostarczony przez powoda, albowiem powód dostarczył grubszą kostkę, stanowiącą inną warstwę nawierzchni terenu. Ponadto dokumenty WZ również wskazują na innego rodzaju zamówienie, a także rozliczenie, tłuczni granitowego. Dokumenty te opatrzone są pieczętką firmową K. M. (1), materiał został wydany przez WEKOM II (kopalnię) na zlecenie firmy (...). K. M. (1) wyjaśnił zasady rozliczenia, wskazując, że kopalnia zobowiązana była do dostawy kamienia na rzecz tej firmy, która z kolei jako dłużnik K. M. (1) zaproponowała mu rozliczenie poprzez przekazanie świadczenia kopalni. Wyjaśnienia ta usuwają wątpliwości dotyczące opieczetowania dowodów WZ jego pieczętką firmową oraz wskazania jako odbiorcy kruszywa firmy (...). Porównanie przedłożonych sądowi dowodów WZ wskazuje, iż powód realizował inną dostawę niż K. M. (1).

Powód wyjaśnił, że wszelkich uzgodnień dokonywał z ówczesnym prezesem zarządu (...) sp. z o.o. R. R. (1), który przygotował treść obu umów. Z materiału dowodowego, w szczególności zeznań obecnego prezesa zarządu pozwanej spółki (...), wynika, że działania podejmowane przez R. R. (1) nie są pozytywnie oceniane przez obecnych zarządców spółki, a nawet postrzegane są jako godzące w jej interesy. Za usprawiedliwiony można uznać wniosek, iż prowadził on sprawy reprezentowanej spółki w sposób nieformalny, nie dokumentując ich w sposób pełni i jednoznaczny. Umowy mogły być zatem zawierane w sposób różnicujący treść umowy od faktycznych uzgodnień i biegu spraw.

Reasumując, Sąd doszedł do przekonania, iż powód dostatecznie uwiarygodnił swoje twierdzenia o istnieniu po stronie pozwanej spółki zaległości w zapłacie należnej mu ceny sprzedaży. Wykazał, że dostarczył (wydał) pozwanemu zamówiony tłuźen granitowy w umówionej ilości. Wydanie tłuźnia stanowiło wykonanie zobowiązania sprzedawcy stosownie do art. 535 kc w zw. z art. 155 § 2 kc. W konsekwencji powód uzyskał roszczenie o zapłatę ceny sprzedaży na warunkach sprecyzowanych w późniejszym okresie. Powinien był otrzymać 160 000 zł, z czego zapłacone zostało jedynie 80 000 zł. Powód może zatem domagać się zapłaty pozostałej sumy 80 000 zł.

Ponieważ nie zostało wykazane, aby powód zawarł umowę sprzedaży tłuźnia w ramach działalności gospodarczej, jego roszczenie nie uległo jeszcze przedawnieniu. Zapłata ceny miała nastąpić po dostawie, której termin końcowy przypadał na 15.09.2008 r. Zatem bieg – ogólnego, 10-letniego terminu przedawnienia – rozpoczął się dnia 16.09.2008 r. Powód wniósł pozew 14.07.2017 r., czyli wystąpił z roszczeniem jeszcze nieprzedawnionym, o ile chodzi o należność główną w kwocie 80 000 zł.

Natomiast zgłoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia jest skuteczny w zakresie odsetek, które zgodnie z art. 118 § 1 kc jako świadczenia okresowe podlegają trzyletniemu przedawnieniu. W dacie wniesienia pozwu przedawnieniu uległo roszczenie o odsetki za okres od dnia 16.09.2008 r. do dnia 13.07.2014 r.

Sąd zasądził zatem od pozwanego na rzecz powoda 80 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14.07.2017 r. do dnia zapłaty. Dalej idące powództwo o odsetki podlegało oddaleniu.

Na podstawie art. 98 kpc powodowi przysługuje zwrot kosztów procesu obejmujących opłatę skarbową od pełnomocnictwa procesowego – 17 zł.

Na podstawie art. 113 uksc pozwanego obciąża obowiązek zwrotu na rzecz Skarbu Państwa nieopłaconych kosztów sądowych obejmujących opłatę od pozwu – 4 000 zł oraz należności przyznane świadkom z tytułu stawiennictwa na rozprawę – 444, 56 zł.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.